

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 21626-03-14

ניתנה ביום 16 נובמבר 2014

המבקש

אסאו אלירן

-

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בשם המבקש – עו"ד חנה גוטמן

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי (השופט צבי פרנקל; ב"ל 3222-10-13), בו נדחה ערעור המבקש על החלטת ועדת רשות על פי תקנה 18א' לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן - **התקנות**) מיום 6.3.13 (להלן - **הוועדה**).
2. המבקש נפגע בתאונת עבודה ביום 25.8.11. וועדה רפואית לעררים מיום 01.01.13 קבעה למבקש נכות זמנית בשיעור של 20% לתקופה שמיום 24.11.11 ועד ליום 26.9.12 ומיום 27.9.12 נכות צמיתה בשיעור של 19% לאחר הפעלת תקנה 15.
3. המבקש ביקש להכיר בו כנכה נזקק לפי תקנה 18א' לתקנות. ביום 29.1.13 התכנסה הוועדה ודחתה את בקשת המבקש. בנימוקי ההחלטה נכתב: "**מדובר בשחקן כדורגל, אשר הנכות הזמנית שנקבעה הינה 20% כפי שצויין לעיל. הועדה סבורה כי לאור פגיעתו כפי שמתבטא גם במסמכים הרפואיים היה מסוגל לעבודה כלשהי.**"
4. המבקש הגיש לוועדה השגה על החלטתה וטען כי לא היה לו סיכוי למצוא עבודה עקב מצבו הרפואי והשכלתו וכך כי לא הייתה לו הכנסה אחרת באותה תקופה. ביום 6.3.13 התכנסה הוועדה פעם שנייה ודחתה את הבקשה. בהחלטתה קבעה הוועדה כי לתקופה שמיום 24.11.11 עד ליום 31.12.11 היא דוחה את הבקשה לאור הכנסות המבקש ממועדון הכדורגל. אשר לתקופה שמיום 1.1.12 עד ליום

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 21626-03-14

26.9.12 הסבירה הוועדה כי "בשיעור נכות זמנית של 20% המבקש היה מסוגל לעבודה כלשהי, לפי לשון תקנה 18, למעט משחק כדורגל."

5. המבקש ערער על החלטה לבית הדין האזורי. בית הדין האזורי דחה את הערעור וקבע כי לא נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה. בית הדין סקר את מטרת סעיף 18א' לתקנות וציין כי הסעיף נועד "להעניק סיוע, לתקופה מוגבלת לנפגעי עבודה (אשר מצבם הרפואי באותה תקופה, אינו מצדיק קביעת נכות יציבה) שעקב הפגיעה בעבודה אין להם סיכוי סביר לעבודה כלשהי ואף אין להם בפועל הכנסה מהתעסקות". בהתאם לכך קבע בית הדין האזורי כי על פי קביעות הוועדה, נכות המבקש לא פגעה בסיכוייו לעבודה כלשהי למעט עבודה כדורגלן, ועל כן אינו נכנס בגדרי סעיף 18א' לתקנות. בית הדין דחה את טענות המבקש לפיה מאחר שהינו כדורגלן אין הוא יכול לעבוד בעבודה אחרת. בנוסף ציין בית הדין כי המבקש הינו יליד 1985 וכי החלטת הוועדה ניתנה לאחר שהוועדה עיינה בערר המבקש ובהחלטות הוועדה הרפואית.

6. בבקשת רשות הערעור נטען כי בית הדין האזורי שגה כשהתבסס על קביעת הוועדה אשר לא נימקה את החלטתה ולא התייחסה להיות המבקש כדורגלן; התעלמה בהחלטתה משיקולים תעסוקתיים ולא איזכרה איזה סוגי עבודות המבקש יכול היה לעבוד; לא התייחסה לגילו ולפרטים תעסוקתיים אחרים של המבקש; לא נתנה למבקש לטעון בפניה. בנוסף טען המבקש כי טעה בית הדין בכך שקבע שלמבקש סיכוי סביר לעבודה וזאת למרות שלא היתה לו הכנסה בפועל ולמרות האופי התעסוקתי של כדורגלנים אשר שונה מעיסוקים אחרים. כן טען המבקש כי בתיקים של שחקני כדורגל אחרים שנפצעו אישר המשיב תביעות לפי סעיף 18א' לתקנות.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובכלל החומר שבתיק באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להדחות. ואלה טעמי בתמצית:

א. על פי סעיף 18א' לתקנות, נכה נזקק הוא "מי שנקבעה לו נכות לזמן מוגבל, או נכות שדרגתה זמנית והרשות קבעה לבקשת המוסד, או על פי בקשתו, או מיזמתה היא כי אין לנכה סיכוי סביר לעבודה כלשהי עקב הפגיעה בעבודה, ואין לו הכנסה מהתעסקות" (ההדגשה הוספה - א.א.).

לאור לשון הסעיף, אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה הוועדה היתה צריכה להתייחס לעובדת היותו כדורגלן וליכולתו לשוב לעבוד בתחום. הוועדה

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 21626-03-14

בחנה, בהתאם ללשון הסעיף, את האפשרות של המבקש לעבוד וקבעה כי למעט אי יכולתו לעבוד ככדורגלן מסוגל לעבודה כלשהי. לא נפלה טעות משפטית בקביעה זו.

ב. הוועדה נימקה באופן מספק את החלטתה. הוועדה התייחסה לגובה אחוזי הנכות הזמנית של המבקש, ולאור כך קבעה כי המבקש יכול היה לעבוד בעבודה כלשהי. לא מצאתי כי נפל פגם בכך שהוועדה לא פירטה באופן ספציפי את העבודות בהם יכול היה המבקש לעבוד. הוועדה פירטה את השפעת פגיעת המבקש על יכולתו לעבוד וקבעה כי היא באה לידי ביטוי רק בחוסר יכולתו לעבוד ככדורגלן. לאור קביעה זו, ונוכח האפשרויות הרחבות בהם יכול היה המבקש לעבוד, לפי קביעת הוועדה, לא היה טעם בפירוט שמי של אפשרויות התעסוקה שעמדו בפני המבקש.

8. סוף דבר – הבקשה נדחית, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה (16 נובמבר 2014) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אילן איטח, שופט